

Az unió és az IMF Janus-arca

2012 január 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

2008 ?szén leállt hazánk finanszírozása, beállt a cs?d. Ez el?tt évekig a pénzpiac a magyar állam finanszírozásán rekordméret? profitot ért el. A cs?d miatt azonban a hazánkban tevékeny nemzetközi pénzügyi közösséget hatalmas kár érhette volna az IMF és az Európai Unió kett?s, gigantikus kölcsöne nélkül, amit a kérelmez? kormány néhány nap alatt megkapott.

A pénzhez pedig a szokásos megszorítási recept is járt.

A pénzügyi egyensúly helyreállításában a kormány a választások után nem a hagyományos megszorítások útját választotta, hanem a két évtizede szinte adóteher nélkül m?köd?, alapvet?en külföldi, nem termel? szektorokat vonta be a közteherviselésbe.

Csekély (a GDP egy százaléka alatti) újraelosztást hajtott végre a hazai jövedelmeken, a megtermelt jövedelemb?l a korábbinál több maradt hazánkban.

A gazdaság makroszámaiban látványos javulás állt be. A költségvetés éves hiánya a rendszerváltás óta el?ször került három százalék alá, a külkereskedelem rekordméret? devizatöbbletet termel, annyit, hogy még a fizetési mérleg is többletet mutat. Ez azt jelenti, hogy a kamatok kifizetése után is marad pénz a kasszában. Több idegen devizát adnak el a magyar gazdaság rendeltetésszer? m?ködtet?i, mint amennyit vásárolnak. Emiatt a forintnak er?södnie kellene. A jegybanknak minden eddigit meghaladó, harmincnyolcmilliárd euró tartaléka van.
A forint er?södés helyett mégis gyengül.
Miniszterelnökünk sorra kapja a szigorú kritikákat, újabban aggódó leveleket is, hol az unió vezet?it?l, hol meg az Egyesült Államok külügyminiszterét?l. Szinte posztgraduális levelez? képzésben részesítik. A leveleket forintgyengülés és a hazai adósság finanszírozásának drágítása követi. Az aggódók nem a változások lényegér?l beszélnek, hanem szinte vezényszóra féltik a demokráciát azoktól a törvényekt?l, amelyeket a parlament az új típusú egyensúlypolitika megvalósításának érdekében hozott.

Féltik a demokráciát a modern (képviseleti) demokrácia er?sen legitim letéteményesét?l, a kétharmados parlamentt?l. Attól a lehet?ségt?l meg napokig ájultan hevertek, hogy Görögországban egy, az ország sorsának kulcsfontosságú kérdésében (kiválás az euróövezetb?l) a nép – vagyis minden hatalom forrása – népszavazással dönthet. Görögországban már üzemel a demokrácia leghaladóbb válfaja, a „szakért?i demokrácia”, amihez az urnákhoz sem kell már fáradni.

Amikor az egyensúly helyreállításához drasztikus megszorításokat foglaltak törvénybe hazánkban, amivel megkurtították a hazai jövedelmeket a külföldi részesedések javára, nem volt demokratikus kifogás, egy aggódó levél sem érkezett. Sem a Bokros-csomag, sem az egymást követ? Gyurcsány- és Bajnai-csomagok után. Most meg sorozatban jönnek a kioktató, demokráciafélt? levelek. Akkor ugyan nemzetközi visszhang nélkül, de magyar családok milliói aggódtak a magyar demokráciáért, majd 2010-ben új demokráciát csináltak maguknak.

Az aggódó levelekkel mindig szinkronban érkeznek a „piacról” a fenyítések, lemin?sítések. Az a rossz látszat keletkezik, mintha a „piac” és a demokráciáért aggódók egy húron pendülnének. Mintha az unió és az IMF is

ezekkel az aggodalmakkal lenne tele ahelyett, hogy a szabályaiban rögzített feladatát végezné. Az uniós tagságért a másfél évtizedes felkészülés során hazánk gigászi áldozatokat vállalt, amikor kialakította a deregulált piaci m?ködést. Nemcsak több százmilliárd dollár érték?, nemzeti tulajdonú termel? vagyon vált köddé, de az állam és polgárai adóssága is az egekbe n?tt. A piacból nekünk már csak a munkaer?-kínálat maradt, s az is korlátok közé szorult, mert másfél millió hely elveszett. Minden más piacunk a piacnyitás áldozata lett.

A csatlakozásunk utáni hét év azonban nem a várt felzárkózással, hanem további leszakadással járt. Ezt nyilván az Európai Bizottság elnöke is jól tudja. ? mégis azért aggódik, hogy a felzárkózáshoz szükséges jövedelmeket a parlament otthon tartja ahelyett, hogy továbbra is kiengedné az országból, növelve a leszakadást. Beszélni viszont nem err?l beszél, hanem a demokráciát félti. Félti t?lünk a demokráciát, amit mi hoztunk létre, ami a mi érdekeinket kezdi végre szolgálni. Neki jobban tetszik az a demokrácia, ami növeli a lemaradásunkat, pedig a szervezetet, amit ? képvisel, ennek éppen az ellenkez?jére alapították a gyengébbek felzárkóztatására, az egész európai közösség érdekében. Mi ez, ha nem Janus-arcú viselkedés?

Az IMF esete még ennél is átlátszóbb. ?k is, mi is tudjuk, hogy hazánk megérdemelné a fair piaci finanszírozást. Lemondani a két évtizedes extrákról „a piac” nem hajlandó, ezért zsarol, ellenünk spekulál. Remek hazai támaszuk az ország jegybankja, kártékony monetáris politikájával.

A demokráciafélt? levelek fokozzák a piaci hangulatot, és az összejátszás látszatát keltik. A jegybank függetlenségéért kiváltképpen aggódnak, de elfelejtik, hogy a jegybanknak a kormány gazdaságpolitikájának támogatása is kötelessége, független intézményként. Most pedig ennek éppen az ellenkez?jét teszi, de emiatt sem aggódnak a levélírók. A kormány a piaci zsarolás ellen kér védelmet, amikor feltételek nélküli el?vigyázatossági megállapodást akar. Az IMF válasza, hogy rendben, de legyen ez a megállapodás feltételekhez kapcsolva, vagyis az IMF ellen?rizze minden negyedévben, hogy „teljesítettétek-e” az ukázt.

Az IMF nem üzen mást, mint hogy megvéd minket a spekulációtól, ha mindent visszaadunk nekik, amiért ellenünk spekulálnak. Ezért viszont nincs védelemre szükségünk. Keser?en kell megállapítani, hogy a két szervezet Janus-arcú viselkedése nem véletlen, hiszen vezet?i szinteken építkeztek olyan „piaci” szerepl?kkel, akik az Európát pusztulással fenyeget?, shortoló válságot elindították, és azon csillagászati összegeket kerestek. Az IMF tagországainak kormányai pedig ezt t?rik, és nem tesznek ellene semmit.
Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló